

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 3 năm 2022

Số 596

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Pháp phân huyền là sao?
- 2) Đạo mẫu là sao?
- 3) May mắn là sao?
- 4) Duyên là gì?
- 5) Tại sao hay quên?
- 6) Mắt trệt trệ từ đâu?
- 7) Uất khí từ đâu ra?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Stuggart, 6/6/04 1) Hỏi: Pháp phân huyền là sao? Đáp: Thừa, pháp phân huyền là chiều sâu của đạo mẫu. Kệ: Tùy duyên học hỏi thân hành tiến Khai triển vô cùng tự tiến xuyên Duyên đạo tình đời thông giải tiến Thành tâm học hỏi giải mê liền.	Stuggart, 7/6/04 2) Hỏi: Đạo mẫu là sao? Đáp: Thừa, đạo mẫu là những gì huyền bí không biết trước được. Kệ: Đạo mẫu diễn giải thâm sâu động Tự tiến khai thông nguyên lý tốt Chuyển hóa không ngừng tự giác thông Đời nay thay đổi tình giao cảm.
Stuggart, 8/6/04 3) Hỏi: May mắn là sao? Đáp: Thừa, sự may mắn là duyên không biết trước được. Kệ: Hành xong tiến hóa không ngừng nghỉ Giải chấp phá mê tự tiến tùy Uyển chuyển không ngừng tự tiến xuyên Đường đời đường đạo pháp phân huyền.	Stuggart, 9/6/04 4) Hỏi: Duyên là gì? Đáp: Thừa, duyên được kết tập từ nhiều nguyên nhân hình thành. Kệ: Tình thương xây dựng của Trời đến Khổ hạnh bình tâm thấu rõ bên Duyên đạo tình đời không biết trước Hành thông đời đạo chẳng bỏ quên.
Paris, 10/6/04 5) Hỏi: Tại sao hay quên? Đáp: Thừa, tại vì thiếu trật tự. Kệ: Chơn hành tự thức chẳng hay quên Giải tỏa phiền ưu lý vững bền Đường đạo đường đời quy một mối Bình tâm thanh tịnh chẳng buồn quên.	Paris, 11/6/04 6) Hỏi: Mất trật tự từ đâu? Đáp: Thừa, vì uất khí làm mất trật tự. Kệ: Uất khí tạo loạn trí tâm động Trí tâm bất ổn khó khai thông Chuyên tâm hành pháp tự thông dong Giải tỏa phiền ưu chẳng phập phồng.
Paris, 12/6/04 7) Hỏi: Uất khí từ đâu ra? Đáp: Thừa, từ sự giận hờn mà không nói ra. Kệ: Tức giận lòng vòng lại khó thông Uất khí luân lưu ép đáy lòng Duyên đạo không thành thêm bức nhọc Khó tu khó tiến khó trông mong.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 17 (tiếp theo)

...
Hằng ngày, các bạn ngồi trên xe hơi đi chỗ này, chỗ nọ nhưng mà các bạn không chịu học cái bài đó. Bài đó là bài trật tự của càn khôn vũ trụ mà các bộ phận phải di động đúng luật, đúng thì, đúng giờ mới chuyển đến nơi đến chốn, thấy rõ chưa? Rồi tâm trí của các bạn cũng vậy, phần hồn các bạn cũng vậy, vía các bạn cũng vậy. Phải tu cho đúng thì, đúng giờ, đúng khắc mới tới nơi. Phải tu bằng cách nào? Phải đều đều, đều hòa mọi nơi mọi giới mới được. Chứ nay một chút rồi mai lười thôi, một lúc xịch, cứ vậy hoài thì làm sao đi đến nơi. Không bao giờ tiến tới.

Cho nên, khi chúng ta làm một việc gì, chúng ta phải chấp nhận, chịu lấy tội trạng của chúng ta và nắm đó để học và tiến, chớ không nên chối hay bỏ. Tôi học để tôi hiểu, nên học nên tiến. Can đảm lên, có gì đâu phải sợ sệt. Sự sáng suốt của Thượng Đế cho các bạn việc làm hiện tại. Các bạn đi làm hằng ngày, các bạn biết tôi đi làm việc cho Thượng Đế và để tôi học những cái gì của Thượng Đế ban cho tôi. Người thương yêu nhất đời tôi là Thượng Đế, chỉ Người mới biết thương yêu tôi và đã cho tôi học hỏi, cho tôi tiến hóa. Tôi phải cần kiệm, tôi phải liêm chính để học, để vun bồi sự sáng suốt của chính tôi. Vậy thử hỏi các bạn tiến hay lùi? Không bao giờ lùi. Các bạn đi làm việc gì cũng là việc của Thượng Đế. Các bạn nấu ăn, quét đất, làm cái gì cũng là bài học của Thượng Đế, dạy tâm các bạn để các bạn hiểu, phải hết sức tận tâm, để hết tâm trí vào đó học thì không bao giờ các bạn thua lỗ, chỉ có tiến bộ và tốt đẹp mà thôi.

Rồi các bạn xây dựng hàng rào tình thương ở xung quanh các bạn. Các bạn càng rõ Thượng Đế hơn. Ai ai cũng mến các bạn, ai cũng thương các bạn. Ai cho các bạn? Đó là Thượng Đế cho các bạn trong công tác của đời mà các bạn đạt tới đạo. Các bạn biết rằng đó là công tác của Thượng Đế, chỉ có Ngài mới bày ra những chuyện nghịch thuận tại thế cho mọi người học hỏi để tiến hóa. Chớ con người không đủ trí tuệ mà làm ra một điều gì. Hiện tại các

bạn đang dòm đang thấy trước mắt các bạn, các bạn không làm được đâu.

Các bạn suy nghĩ cũng nhờ bề trên mới có sự suy nghĩ. Nhờ cả càn khôn vũ trụ chuyển ánh sáng cho các bạn, các bạn mới có tâm tư sáng suốt đó để học, để tiến, chứ không phải chính các bạn có đâu. Tôi đã nói đây cái khập lại là các bạn không làm được việc gì. Cho nên sự liên hệ của các bạn lớn lắm, cả càn khôn vũ trụ, không phải phạm vi eo hẹp, đừng tưởng lầm chúng ta trong phạm vi eo hẹp. Cho nên việc làm gì của các bạn cũng phải nghĩ tới Thượng Đế. Mà khi các bạn thất nghiệp các bạn cũng nói rằng Thượng Đế cho các bạn thất nghiệp để hiểu bạn hơn vì sự sai lầm của chính bạn, vì sự lười biếng của chính bạn, vì sự chậm trễ, bê trễ của bạn. Cho nên, phải có một ngày phạt để các bạn hiểu lấy các bạn nhiều hơn. Hoặc là có cơ hội cho các bạn thiếu tu Ngài phải đem các bạn đi một chỗ nào ổn định để xây dựng quyết tâm dũng chí cho bạn tiến. Cũng là Ngài làm hết chứ không phải người phạm làm, không phải ông Phật làm. Ông Phật chỉ tu để ảnh hưởng thôi, còn việc làm chính đáng hằng ngày, hằng giờ, hằng phút khắc của các bạn là Thượng Đế an bài. Đấng Cha Lành rất tinh vi, có cái nẻo pháp ở bên trong để dạy các bạn mà các bạn không thanh tịnh, không đoán được lời dạy đó. Nhưng mà cũng sửa hành động các bạn để các bạn đi tới.

Cho nên, nhiều người chưa ngộ pháp thì phải nhiều năm, nhiều ngày, nhiều giờ lắm mới biết rõ được chơn lý. Chơn lý luôn luôn ôm lấy chúng ta, dạy chúng ta và cho chúng ta có cơ hội tiến hóa tốt đẹp, không có bị kẹt. Vì mình đã tự tạo sự kẹt cho chính mình mà thôi. Chúng ta càng tu càng thấy cảm mến, càng vạch ra thì càng rõ, càng vạch thì càng minh, càng vạch thì càng thấy rõ thực chất của Thượng Đế ở trong các bạn, đủ mọi trạng thái ở trong các bạn. Cho nên các bạn tu rồi các bạn thấy rõ quý mến Đấng Cha Lành. Khi các bạn quý mến Đấng Cha Lành thì các bạn sẽ phát tâm thương yêu muôn loài vạn vật. Sự sáng suốt càng ngày càng cho các bạn

được phát tâm thương yêu mọi người. Đó là sáng suốt của Thượng Đế.

Các bạn tu, càng ngày càng thấy sự quý giá của bậc làm cha, bậc làm mẹ. Càng thanh tịnh càng thấy tội lỗi của chính mình. Càng thấy tội lỗi của chính mình thì càng có cơ hội tiến hóa. Còn nếu các bạn không thấy tội lỗi của chính các bạn thì làm sao các bạn sửa chữa? Thấy được tội lỗi của các bạn rồi thì các bạn bằng lòng tự sửa chữa, đó là gì? Tiến hóa, thì chúng ta luôn luôn tiến hóa, tiến hóa trong vui tươi, sung sướng.

Chúng ta có nhà thờ trong tâm. Chúng ta có chùa trong tâm. Chúng ta có tình thương và đạo đức trong tâm. Chúng ta có phần thanh điển chiếu hóa trên bộ đầu để tiến hóa mãi mãi. Sung sướng vô cùng. Bất cứ giờ phút khắc nào cũng là giờ làm việc cho Thượng Đế. Vui lên để hưởng ngày giờ vinh quang với Đấng Cha Lành.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Trần Thị Tư (*Cô Tư*) ở Sacramento sinh năm 1940 tại Việt Nam, mất lúc 11 giờ 40 phút ngày 23 tháng 3 năm 2022 tại Sacramento, hưởng thọ 82 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Trần Thị Tư thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

TRỜI CHUYỂN

Chuyển thông thiên địa quy tông
Nắng mưa Trời chuyển một vòng khai thông
Nhìn xem định luật hóa công
Phân minh rõ rệt từ trong ra ngoài
Khai thông Tứ Quý thị oai
Bốn mùa rõ rệt Trời sai người làm
Tự mình cảm thức lòng tham
Đi ngoài trật tự khó cam hiểu tình
Nắng mưa sấm sét âm thanh
Quy về một mối chơn tình Trời ban
Đêm ngày Nhật Nguyệt sáng ban
Từ quang sáng chói tâm an sống đời
Thức tâm tu tiến hợp thời
Trời ban tình đẹp nghỉ ngơi điều hòa
Chẳng còn lý luận gần xa
Tự mình cảm thức chan hòa tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

70. CHUYỆN HIỀN GIẢ CÁI CUỐC (Tiền Thân Kuddala)

Chiến thắng ấy không tốt....,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về Trưởng lão tên là Cittahattha Sariputta. Trưởng lão ấy, theo truyền thuyết, là một thanh niên thuộc một gia đình tốt ở Xá Vệ. Một hôm, trên con đường về nhà, sau khi cày xong, thanh niên ấy đi vào tịnh xá, nhận được các món ăn thượng vị béo và ngọt từ bát của một Trưởng lão. Kể ấy suy nghĩ: “Chúng ta ngày đêm tư tay làm nhiều công việc, nhưng không được các món ăn ngọt như thế này. Vậy ta hãy trở thành một Sa-môn!”. Kể ấy xuất gia, sau một tháng rưỡi tinh cần, nhưng bị phiền não chinh phục, kể ấy hoàn tục. Rồi vì kiếm ăn mệt nhọc, kể ấy trở lại xuất gia, học Thắng Pháp.

Với phương diện này, sáu lần kể ấy hoàn tục, sáu lần xuất gia, nhưng đến lần thứ bảy trở lại thành Tỳ kheo. Vị Tỳ kheo này thông suốt bảy bộ A-tỳ-đàm (Thắng pháp), và do đọc lớn tiếng nhiều lần Giáo pháp của Tỳ kheo, nhờ triển khai Thiền quán, vị ấy chứng quả A-la-hán. Các thân hữu Tỳ kheo cười nhạo, nói:

- Nay, Hiền giả, trước kia tâm Hiền giả là như vậy, nay làm sao các phiền não không tăng trưởng được?

- Thừa các Hiền giả, từ hôm nay trở đi, tôi không có thể trở lui đời sống gia đình được.

Vấn đề vị này chứng quả A-la-hán như vậy được nói lên tại Pháp đường:

- Thừa các Hiền giả, dầu được căn duyên trở thành một vị A-la-hán như vậy, Tôn giả Cittahattha Sariputta đã sáu lần từ bỏ đời xuất gia. Ôi thật sự là sai lầm cho tánh phàm phu của vị ấy!

Bậc Đạo Sư đến và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, nay các ông ngồi họp bàn vấn đề gì?

Khi nghe vấn đề ấy, bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, tâm của hạng phàm phu là nhẹ dạ, khó điều phục, bị các đối tượng chi phối, hay dính chặt. Một khi đã dính chặt, thì không thể thoát ly mau lẹ. Tâm tư như vậy được nhiếp phục thật là tốt lành. Một khi tâm được nhiếp nhục, thì nó đem lại an lạc.

Khó nắm giữ, khinh động,

Theo các dục quay cuồng.

Lành thay, điều phục tâm,

Tâm điều, an lạc đến. (Pháp Cú, 35)

Do tánh khó nhiếp phục này, thuở xưa các bậc hiền trí, chỉ vì một cái cuốc mà họ không thể bỏ được, vì lòng tham, sáu lần từ bỏ đời xuất gia. Chỉ lần xuất gia thứ bảy, Thiền định khởi lên, họ mới nhiếp phục được lòng tham ấy!

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

